

Riman 5,1 - 21

V uvažovaní nad listom ap. Pavla Rimanom preberieme 5.kapitulu. Piata kapitola rozširuje ústrednú pravdu Listu Rimanom – ospravedlnenie skrze vieru, ktorá sa začína v 3.kapitole 21.verši. Staro zmluvný príklad a dôkaz vidíme v štvrtej kapitole, v piatej kapitole Pavel začína opisovať vzťah kresťanov k hrie-chu a pokračuje to aj v 6. kapitole. V 7. kapitole je opísaný vzťah kresťanstva k zákonu. Teda vidíme, že piata kapitola pripravuje scénu pre kapitoly 6 a 7. V 6. kapitole budeme vidieť zápas s hriechom, v siedmej kapitole zápas so zákonom.

Kapitola začína úžasnou správou:

„Ospravedlnení sme teda z viery, máme pokoj s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista.“

Toto je jeden z najsilnejších oddielov, ktoré v Biblii poznám, ktoré hovoria o našom postavení v Kristovi. Ospravedlnení sme – to je oblasť, ktorá je už vyriešená, ak sme uverili Ježišovi Kristovi. Slovo o ospravedlnení pochádza zo Starej zmluvy a súvisí s meradlom, o čom sme obširne hovorili v tretej kapitole. Dostali sme ospravedlnenie – dostali sme určité zákonné postavenie cez Ježiša Krista skrze našu vieru. Sme tým, kým sme kvôli tomu, kto je On, nie kvôli tomu, kto sme my.

Máme pokoj – pokoj je slovo, ktoré znamená spojiť to, čo sa prethlo. Veľmi rád kážem o Božej láske. No kniha, ktorá mi hovorí o tom, že Boh je láska, je zároveň tá istá kniha, ktorá mi hovorí, že Boh sa hnevá. A najlepšia správa, ktorú som kedy počul je to, že skrze Krista ma Boh prijal a Jeho hnev sa odo mňa odvrátil a preto máme pokoj s Bohom. Keď rozmýšľam o slove pokoj, spomeniem si na verš v ev. Jána 14.kapita 27.verš:

„Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam, ale ja vám ho dávam nie ako svet dáva. Nech sa vám srdce neznepokojuje a nedesí.“

Ján 16,33 a Filipan.4.kap.,7.v, sú ďalšie state o pokoji, ktorý prevyšuje naše chápanie. Skrze nášho Pána Ježiša Krista. Pán je Boží titul v Starej zmluve, lebo Židia sa báli vyslovovať Božie meno Jahve. Tak ho nahradili slovom Adonai, alebo Pán. Novo zmluvní pisatelia používali ten istý výraz Pán na vyjadrenie Kristovho Božstva. Meno Ježiš znamená Jahve zachraňuje, presne ako staro zmluvné meno Józua. Toto meno dostal Ježiš od anjela. Slovo Kristus je grécky ekvivalent hebrejského výrazu Mesiáš, čo znamená pomazaný, zvláštny Boží vystrojený, zvláštny Boží povoláný, zvláštny Boží naplnený. Máme tu teda Božstvo, ľudskosť a titul obyčajného tesára, ktorý vyrastal v Nazarete.

Skrze Neho sme vierou získali aj prístup k milosti, v ktorej stojíme a chválime sa nádejou na Božiu slávu - hovorí sa v 2.verši. Slovo prístup v gréčtine znamenalo malú loď, ktorá ťahala veľkú loď do prístavu, aby sa tam mohla bezpečne dostať. Je to výraz označujúci niekoho, kto ide pred Vami a pripravuje vám cestu. Je to slovo o človekovi, ktorý nás priviedol do prítomnosti kráľa a boli sme mu predstavení. V Liste Židom sa píše: prichádzajme smelo k trónu milosti. Keď vieme, že sme v Ježišovi Kristovi ospravedlnení, môžeme bez váhania pristupovať k Božiemu trónu. Sme akoby Jeho rodinou. Skrze Ježiša Krista sme boli osobne uvedení do blízkosti Tvorcu všetkého, čo existuje.

Ďalšie slovo: „chválime sa“ je tu použité niekoľkokrát. Kresťania sa chvália dvoma vecami – chválime sa nádejou na Božiu slávu a druhá vec – chválime sa aj súženiami.

Najprv sa pozrieme na prvý výraz - chválime sa nádejou na Božiu slávu. Slovo nádej sa v Novej zmluve takmer vždy objavuje vo vzťahu k druhému prichodu. Čo je obsahom myšlienky chváliť sa nádejou na Božiu slávu? Keď sa pozriete do deviateho verša, je tam napísané:

„budeme skrze Neho zachránení pred hnevom.“

Záver desiateho verša hovorí: budeme zachránení Jeho životom. To je rozprava o teologickom koncepte, ktorý nazývame glorifikácia, oslava. Kresťanský život sme si rozdelili na tri segmenty:

- Prvotné ospravedlnenie,
- neustále pokračujúce posväcovanie a
- glorifikáciu, oslávenie.

Glorifikácia je teológia, ktorá hovorí, že keď ho uvidíme, budeme ako On. Budeme Jemu podobní. (nachádzame to v 1. Liste Jána 3.k,2.v). Neznamená to, že by sme teraz neboli spasení, no Biblia používa na opis nášho vzťahu s Bohom všetky časy: boli sme spasení, sme spasení a budeme spasení - to je budúcnosť, ktorá sa vzťahuje na ten nádherný deň, keď budeme mať vzkriesené telá a budeme mať Božiu slávu. Teraz sa pozrieme na tú druhú časť, 3. verš:

„chválime sa aj súženiami.“

Ja osobne som v tomto ohľade veľmi nedokonalý. Stalo sa vám, že ste si kladivom klepli po palci? Čo ste povedali? Sláva Bohu! Konečne prišlo súženie!? Spievali ste vtedy nejakú oslavnú pieseň, alebo ste nadávali? Ja nedokážem chváliť Pána za každých okolností. Máte podobné skúsenosti? Postupne som dospel k bodu, kedy som si uvedomil, že môžem chváliť Pána v každej situácii za dobro, ktoré z tejto situácie môže vziť, ak odovzdám svoj život Bohu za každých okolností. Verím, že Boh vie o všetkom, čo sa s nami deje. Tu sa hovorí o tom, že sa môžeme radovať v duchovnej nádeji v každom aspekte nášho života. Niektorí moderní kazatelia zastávajú teóriu: musíte veriť a potom sa všetky problémy stratia; Boh vás ohradí obranným múrom, nikdy nebudete mať nijaké problémy, nikdy nebudete mať finančné ťažkosti, nikdy nebudete mať problémy v manželstve, nikdy nebudete mať duševné problémy, nikdy nebudete prechádzať pokušením - bude to len prechádzka ružovou záhradou. Nová zmluva učí, že skutočný kresťan bude prežívať prenasledovanie zo strany sekulárnej bezbožnej spoločnosti, do ktorej ho Boh postavil. Problém v modernej cirkvi súvisiaci s tým, prečo nie sme viac prenasledovaní, spočíva v tom, že dnes, žiaľ, nevidíme nijaký rozdiel medzi veriaciimi a neveriacimi. Prečo sa máme radovať v utrpeniach? Pretože na základe našich utrpení vieme, že keď máme podiel na Jeho utrpení, budeme mať podiel aj na Jeho sláve – to hovorí deviatka kapitola, 8.verš. Mali by ste si prečítať aj Prvý list Petra 4.k,12.v. a nasledujúce verše, kde je napísané:

„Nedivte sa ohňu utrpenia, ktorý na vás prišiel.“

Problém je, že mnohí z nás trpia len preto, že sme nerozumní. Keď prečerpáte limit na vašej kreditnej karte, nebudete trpieť preto, že ste kresťania, ale preto, že ste nerozumní. Mnohým z nás sa to stáva. Niektorí z nás robia tie najčudnejšie veci a pýtajú sa: Bože, prečo sa mi to stalo? Keď robíme nerozumné veci, nemáme z nich obviňovať Boha. No keď trpíme preto, lebo sme kresťania, keď tam nie je nijaký iný dôvod, len ten, že nosíme Jeho meno, milujeme Jeho kráľovstvo a nasledujeme Ho, po-

tom je súčasťou tohto utrpenia veľká sláva. Spomínam si na Ježišovu kázeň na vrchu, kde hovorí, že rovnako prenasledovali aj prorokov pred nami. Myslím na Petra a Jána, ktorí boli bití židovskou veľradou a potom odtiaľ odchádzali s radosťou, lebo boli hodní niesť Jeho meno. Máte problémy preto, lebo ste kresťania? Radujte sa! Je to ťažké, je to možno nepochopiteľné, no napriek tomu je to súčasťou života kresťana. Ja som priradil k tomuto veršu text z deviateho verša 6.kapitoly Listu Galaťanom, kde je napísané:

„Neúnavne konajme dobro, lebo ak neochabneme, budeme žatí, keď príde čas.“

Niekedy je to tak, že jediný spôsob, ktorý nás privedie bližšie ku Kristovi, je skutočnosť, keď nám neostane nič. Keď mu ukážeme prázdne dlane. A vtedy sme donútení byť celkom závislí na Ňom. Toto je pozícia, kde nás chce mať neustále. Z tohto bodu sa posúvame od utrpenia k vytrvalosti, k utvrdeniu a k nádeji.

A takáto nádej nebude zahanbená, lebo láska Božia nám bola vliata do srdca skrze Ducha Svätého, ktorý nám bol daný. Tento verš súvisí s deviatym veršom 8. kapitoly Listu Rimanom. Máme kompletnú mieru Svätého Ducha na spasenie. Máme Ho toľko, koľko môžeme prijať. Ak nemáte Ducha Svätého, podľa Listu Rimanom 8. k. 9.v nie ste kresťanmi. Buď máte plnosť Ducha, alebo nemáte nijakého Ducha. Tragédiou je, že si neustále spod Jeho kontroly berieme naspäť určité oblasti nášho života.

„...Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešnici.“ – takto Boh dokazuje svoju lásku!

V tomto 8. verši sa hovorí o našej padlej prirodzenosti. Ľudia stále hovoria: Musím milovať Boha, musím chodiť do kostola, musím sa modliť, musím dávať, musím svedčiť o tom, ako ma Boh miluje. No to je nesprávne chápané evanjelium. My si nevytvárame cestu k Božej láske. Keď sme boli ešte hriešni, Kristus za nás zomrel. On nás miluje, ako sa len milovať dá. Boh nás miluje takých, akí sme. Keď sme boli stratení, vtedy prišiel Kristus - v správnom čase. Neprišiel zomrieť za niekoho, kto ho mal rád, ale za tých, ktorí ho nenávideli. Prišiel zomrieť za teba a za mňa. Verš 9.:

„Tým skôr teraz, keď sme boli ospravedlnení Jeho krvou, budeme skrze Neho zachránení pred hnevom. Ak sme smrťou Jeho Syna boli zmierení s Bohom, keď sme boli ešte nepriatelia, tým skôr budeme zachránení Jeho životom po tom, čo sme zmierení.“

Kľúčové slovo je slovo „zmierený.“ Toto slovo znamená zmeniť, alebo vymeniť. Boh vzal náš hriech a dal nám Kristovu lásku. Boh vzal náš trest – smrť, a dal ho Ježišovi. Ježiš zomrel namiesto nás. Tie klince boli naše, to bičovanie bolo naše, a On si to s nami vymenil. Náš život za Jeho smrť.

Veršom 12 sa začína niečo, čo je pre našu kultúru ťažko pochopiť. Je to hebrejský koncept fyzickej, hmotnej existencie. V knihe Józua v siedmej kapitole čítame o tom, ako Áchán zhrušil. Nasledujúci deň potom, čo sa to stalo, Izraelci prehrali bitku. Zistili, že príčinou ich porážky bol Áchán. Odsúdili ho a zabili jeho, jeho manželku, deti a kravy. Čo má spoločné krava s tým, že Áchán niečo ukradol? Je to koncept hebrejskej hmotnej existencie a práve toto nachádzame vo veršoch 12 - 21. Verše 13 a 14 hovoria:

„Hriech totiž bol na svete už aj pred zákonom, ale ak nieto zákona, hriech sa neráta. Ale smrť vládla od Adama po Mojžiša aj nad tými, ktorí nezhrušili podobným priestupkom ako Adam.“ – taktiež v Rimanom 3; 25,a Skutky 17; 25.

To je doktrína pôvodného hriechu. S Adamom sa stalo niečo, čo ovplyvnilo nás všetkých. Adam na nás presunul smrť, hoci sme nezhrušili tak, ako on. Keď neexistoval zákon, hriech sa nepočítal, no smrť sa aj tak rozšírila na všetkých ľudí cez Adama kvôli jeho hriechu. My sme od narodenia oddelení od Boha kvôli Adamovi, ale takisto aj kvôli konkrétnemu hriechu, ktorý sme spáchali.

Vo verši 15. sa hovorí o Božom dare. O Božom dare hovorím veľmi rád. Píše sa o ňom aj v tretej kapitole, 24. verši a šiestej kapit. 23. verši. V tejto kapitole sa slovo dar opakuje niekoľkokrát. Biblia nám všetkým chce povedať, že spasenie je dar.

Nemôžete si ho zaslúžiť, dá sa získať jediným spôsobom – cez Ježiša Krista. V Evanjeliu Jána 14. kap.,6.verš Ježiš hovorí:

„Ja som cesta, i pravda, i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa.“

Cesta k Bohu vedie jedine cez osobnú vieru v Ježiša Krista. Cez jedného muža vstúpil do sveta hriech, a cez jedného človeka vstúpilo do sveta spa-senie. Nehovoríme o tom, že každý je spasený, ale o tom, že každý môže byť spasený, každý má právo byť spasený. Ježiš zomrel za všetkých ľudí a jediná vec, ktorá ľuďom bráni v tom, aby boli spasení, je to, že neprijmú Boží dar. Tento dar sa dá prijať len a je-dine vierou. Prijal si jediný život darujúci prostriedok, ktorým je zástupná smrť Ježiša Krista. Je to podob-né, ako keď Mojžiš povedal Izraelcom: Predložil som vám život a smrť. Vyberte si, ktorou cestou chcete ísť. Amen.